

Aalisarnermut, Piniarnermut Nunalerinermullu Naalakkersuisoq
Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug

NAALAKKERSUISUT
GOVERNMENT OF GREENLAND

Medlem af Naalakkersuisut Finn Karlsens tale i forbindelse med høring om sælfangst i Folketinget d. 13. marts 2014

Sælfangstens betydning for det grønlandske samfund

06-03-2014
Sags nr. 2014-094654
Dok. nr. 1508627

Kære Udenrigsminister, folketingsmedlemmer, oplægsholdere og tilhørere.

Postboks 269

3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 63 55

E-mail: apnn@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

Det er mig en glæde at få mulighed for at orientere jer om sælfangstens betydning for det grønlandske samfund.

Først og fremmest støtter Naalakkersuisut bæredygtig udnyttelse af alle ressourcer. Når fangsten er indenfor bæredygtighedsgrænsen, bør alle produkter kunne eksporteres, inkl. sælprodukter uden handelsforhindringer.

Grønland er et land af kontraster. Vi har kultur og traditioner, der går 4000 år tilbage i tiden. Det grønlandske samfund er tillige en del af den moderne verden og udviklingslandene i dag, hvor vi i juni 2009 fik Selvstyre. Det betyder for eksempel, at vi er og fortsat vil være meget afhængig af vore egne naturressourcer, herunder de marine ressourcer. Det betyder, at vi må holde fokus på at tage os af den store natur og dennes rigdom, således at fremtidige generationer også kan få gavn af disse.

Jeg må i denne sammenhæng understrege betydningen af en sund økosystembaseret forvaltning af alt ressourceudnyttelse i vore farvande. Det stigende antal sæler i vores havområder er de største konkurrenter til vores fiskere og fangere.

Øgede bestande kan give øget risiko for sygdomme blandt sæler, hvilket kan være sundhedsfarligt for andre sæler og andre dyr vi udnytter. Og i sidste ende kan det have negative effekter på mennesker som forbrugere. Uanset om vi er grønlændere, danskere eller canadiere, så har vi alle et ansvar for at holde vore sælbestande sunde og på et optimalt udnyttelsesniveau. Jeg kan forstå, at Danmark og andre europæiske lande også har store problemer med deres sælbestande, der forstyrrer fiskere i deres daglige erhverv, ligesom vores fiskere bliver forstyrret.

Sælerne er nogle af vore store fornybare ressourcer i Norden, som man kan og bør øge udnyttelsen af. FAO's prognose om et globalt behov for halvanden gang højere fødevarerproduktion viser nødvendigheden af at kigge på uudnyttede og underudnyttede proteinkilder både af terrestriske og marine kilder. Herudover er biproduktet sælskindet et unikt produkt, der er anvendelig både i modeverdenen og møbelproduktion.

Grønlands Selvstyre vedtog en bekendtgørelse om beskyttelse og fangst af sæler i 2010. Den gav hjemmel til bl.a. at fastsætte yderligere regler om fangstmetoder og fangststyr, fangstrapportering og anskydninger samt regler om udnyttelse.

I mere end 25 år har Grønlands Selvstyre været nødsaget til at subsidiere indhandling af sælskind via Finansloven. Pelsmarkedet reagerede kraftigt på EU's introduktion af forbud både i 1983 og i 2009. Tilskuddet er på 26,7 mio. kr. i år. EU-forbuddets konsekvenser kan ses på Great Greenland A/S' omsætning, som i 2005, året før EU-

forslaget om forbud blev taget op var på 63 mio. kr. I 2013 var omsætningen til sammenligning på blot 15 mio. kr.

Vi befinder os i dag i en situation, hvor det er nødvendigt at reagere for at sikre dels de grønlandske fangeres indtjening, dels vores traditioner og den meget specifikke know-how, som knytter sig til sælskindsprocessen. Vi ved alle sammen, at sæler har været den grundlæggende ernæring for grønlandske familier, specielt om vinteren, når andre byttedyr vandrer sydpå eller til åbne vandområder. Ud over mad og næringsstoffer for mennesker og hunde, har sæler dækket inuitsamfundets behov for fornødenheder som tøj, brændstof til belysning og opvarmning, seletøj, piske, flydebøjer til jagt på havet, og materiale til telte og kajakker.

Det provenu, som stammer fra indhandling af sælskind er selve livsgrundlaget for mange grønlandske familier, især i yderdistrikter. Imidlertid kan vi desværre konstatere, at dette provenu gennem nogle år er faldet drastisk pga. den faldende pris på sælskind på det internationale marked, de gentagne kampagner for beskyttelse af sæler og handelsforhindringer i industrialiserede lande.

I 70'erne og 80'erne var grønlandssæler og klapmyds ofte på avisforsiderne grundet den intense debat om den kommercielle fangst af sælunger på de canadiske ynglepladser. Dels på grund af denne debat og den deraf følgende nedadgående efterspørgsel på sælskind, og dels på grund af forvaltningsreguleringer af fangsten, faldt de kommercielle fangster af disse sæler dramatisk.

Udenlandske, herunder danske dyrerettighedskampagner har haft ødelæggende virkninger for inuit samfund, hvis indtægter primært stammede fra sæljagt i 80'erne. Forbud mod sælskind som iværksattes af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (ECC) i 1982-83 ødelagde dybest set sælskindsmarkedet, og værdien af sælskind faldt betydeligt. Anti-sælfangst kampagnerne frarøvede helt utilsigtet Inuitterne de ressourcer, som de var fuldstændig afhængige af for at kunne bevare deres kulturelle selvstændighed.

I 2006 vedtog Europa Parlamentet en erklæring anmodende EU Kommissionen om udarbejdelse af en forordning, der skulle forbyde import, eksport og salg af alle sælprodukter fra grønlandssæler og klapmyds på det indre marked. Det førte til Kommissionens forordnings-forslag til Europa-Parlamentet om forbud mod import, transit og eksport af alle sælprodukter inklusiv fra hvalros i 2008. Forslaget endte op med at indeholde undtagelser, hvad angik produkter fra bl.a. Inuitternes fangst.

Europa-Parlamentet vedtog forordningen i september 2009, der da var blevet til et forbud mod import af sælprodukter til EU samt forbud mod behandling og fremstilling af sælprodukter i EU medlemslandene. Selv om dette forbud indeholder en specifik undtagelse for sælprodukter fra Inuit fangst, har det haft en alvorlig indvirkning på det globale sælskindsmarked. Endelig i august 2010 vedtog Kommissionen en forordningen vedrørende gennemførelsen af forbuddet. Gennemførelsesforordningen fastsætter betingelserne for markedsføring på EU-markedet af sælprodukter.

På grund af Inuit-undtagelsen kan sælskind fra Grønland stadig eksporteres til EU og markedsføres, hvis skindene er certificeret i henhold til forordningen af 2010.

Imidlertid har det gennem de seneste par år kunnet konstateres, at selv med Inuit undtagelsen, så er gennemførelsesforordningen ødelæggende for en del af økonomien for Grønlands sælskindsindustri – en del, der er baseret på en bæredygtig udnyttelse af en rigelig vedvarende marin ressource.

Derfor mener jeg, at tiden er inde til at handle anderledes. Det er tid til at sætte sig ved bordet og definere en global kommunikationsstrategi, før det bliver for sent. Vi er nødt til at stå sammen og forene vore kræfter, ikke blot for at protestere mod de forskellige handelshindringer imod sælprodukter, men også for at gøre verden opmærksom på Inuit undtagelsen.

Dette kan have en gavnlig økonomisk virkning ved at øge eksporten af sælprodukter. Det er i denne sammenhæng, at Naalakkersuisut støtter kampagnen Støt Fangerne, og KNAPKs demonstration d. 1. maj 2012 mod den afgørelse, der blev truffet af Debenhams Group (ejereren af Magasin du Nord) til at stoppe alt salg af skindprodukter og projektet Inuit Sila fra 2013 med midler fra Finansloven, og igen i år.

Ud over hvad vi har gjort for at fremme vores sælprodukter, ønsker vi at deltage i en global kampagne, som involverer andre internationale aktører på sælskindmarked. Det er netop formålet med informationskampagne med titlen "7 Veje til Sila", som har arrangeret flere tiltag. Sælressourcerne er ikke anderledes proteinressource end andre i en verden hvor der fortsat er problemer med fødevarerikkerhed i udviklingslandene.

Jeg håber, at I alle får opdateret viden om sælfangstens betydning for Grønland og i resten af verden, hvor sælerne er en overset ressource, ikke mindst i Danmark og Europa.

Tak for opmærksomheden.

Finn Karlsen